

Úvodník

Jaro už oficiálně začalo! Nevím, zda se to zdá jenom mně, ale čas letí závratnou rychlostí.

Maturitní ročníky už stříhají metr, třetáci se chystají na povinnou praxi a druháci se snad už těší na sportovní kurz. No a naši prvňáčci se určitě už

u nás zabydleli. Mám radost, že se mezi nimi našli i noví přispěvatelé do školního časopisu, jehož nové číslo právě držíte v rukou. Nechtě tam každý najde něco, co ho potěší.

Příjemné počtení přeje redakce.

Hledáme nové redaktory!

Připoj se k nám!

kontakt:
legnerova@oamb.cz
nebo osobně kabinet č. 33

Sportovní okénko

Nejen pro sportovce je určena str. 10, kde je rozhovor s naším studentem Vojtěchem Karnou, nejmladším fotbalovým rozhodčím.

O svůj sportovní životní zážitek se také podělí Filip Kohút.

Maturitní plesy 2025

upoutávka č.1

Na kole z Kosmonos až k Balatonu = 15 dní, 1 300 km a nezapomenutelné zážitky... tak shrnul student třídy 4.B David Kurzeja svou loňskou výpravu. Pokud se ale chcete dozvědět o jeho dobrodružství víc, přečtěte si rozhovor na str. 5.

upoutávka č.2

Studentka třídy 3.D Adriana Janů měla příležitost strávit rok za velkou louží, v USA. O jejích zážitcích a zkušenostech si můžete přečíst v rozhovoru, který s ní vedl její spolužák Matyáš Varga. Článek Můj život v Americe čtěte na str. 6.

upoutávka č.3

Největší úspěchy našich studentů při reprezentaci školy v různých soutěžích můžete sledovat na straně 2.

upoutávka č.4

Studentka 3.C Kateřina Redrová je velmi nadaná. V tomto čísle časopisu najdete její povídku, básničky, a na straně 8 také dva krásné obrazy, které namalovala.

Má dáti - Dal

ve Finále celostátní soutěže v účetnictví MÁ DÁTI - DAL. Monika Volšičková a Eliška Byrtusová (obě ze 4. A) reprezentovaly 20. a 21. 3. 2025 naši školu ve finálové části celostátní soutěže v účetnictví SLUTO MÁ DÁTI - DAL, které se konalo ve Znojmě. Z celkového počtu 122 soutěžících se Monika Volšičková umístila na 3. místě a Eliška Byrtusová na 30. místě; pro naši školu vybojovaly krásné 6. místo ze 64 škol z celé České republiky. Gratulujeme. Děkujeme za vzornou reprezentaci školy. Přejeme hodně úspěchů v dalším studiu.

Ing. Gabriela Dlasková

Mimořádný úspěch našich žáků

Recitační soutěž

V úterý 25. února 2025 proběhlo školní kolo recitační soutěže, které mělo výbornou úroveň. Soutěže se účastnilo 10 studentů, kteří prezentovali jak vlastní tvorbu, tak tvorbu svých oblíbených autorů. Jsme rádi, že studenti mají o poezii stále zájem a jsou schopni sdílet a vyjadřovat vlastní pocity. Do okresního kola, které proběhne na Gymnáziu Dr. J. Pekaře, postoupily: E. Pařízková (1.A), K. Hercíková (2.A) a A. Kyselová (3.B).

Děkujeme všem recitátorům za účast a přejeme hodně úspěchů v dalších kolech.

Mgr. V. Novotná, Mgr. M. Šlapáková, Mgr. R. Peteráčová

Filmová soutěž

Nečekaného úspěchu dosáhly studentky naší školy třídy 3. C - Kateřina Redrová a Karolína Šišmová. Na filmovém festivalu pro děti a mládež A-filmteens, který probíhal v uplynulých týdnech, obdržely v regionální soutěži hlavní cenu za svůj film Šťěstí v každém dni. Festival probíhal pod záštitou Nadačního

fondu Škoda Auto. Organizátoři festivalu si pro letošek zvolili téma Radost z každého dne. Závěrečné vyhlášení vítězů se

konalo ve Škoda muzeu v Mladé Boleslavi v sobotu 22. února 2025 za účasti hejtmanky pro Středočeský kraj Petry Peckové a moderoval jej známý herec Jaromír Nosek. „Soutěž Radost z každého dne opět dokázala, že mladá generace filmařů má nejen talent, ale i obrovskou chuť tvořit a sdílet své myšlenky skrze film. Tyto krátké snímky jsou nejen odrazem jejich světa, ale i skvělým důkazem toho, jak film může být mocným nástrojem k vyjádření emocí, nápadů a hodnot.“ Našim studentkám gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci školy.

Ing. Denisa Legnerová Jandová

Ekonomická olympiáda

V letošním školním roce se naše škola zapojila do soutěže Ekonomická olympiáda. Školní kola se konala již v listopadu 2024, to krajské v lednu 2025. Letos se do IX. ročníku soutěže přihlásilo 31 066 středoškolských studentů. Nejúspěšnějším řešitelem školního kola byl David Kurzeja, který postoupil do kola krajského, kde se v konkurenci 136 studentů umístil na 24. místě. Gratulujeme.

Ing. Lenka Šourková

Olympiáda v AJ

Ve středu 19. 2. 2025 se uskutečnilo okresní kolo Olympiády v AJ v pavilonu DDM za Májem. Celkem 18 účastníků (6 v kategorii Gymnázium a 12 v kategorii SOŠ) začalo testem, který byl velmi obtížný. Podle výsledků se potom určilo pořadí samotné konverzace na vylosovaná témata. OA reprezentovala děvčata z 3.D - Lucie Dysková a Viola Šimonová a obě konverzovaly výtečně. Lucie Dysková nakonec vyhrála v kategorii SOŠ a postupuje do krajského kola a Viola Šimonová získala krásné 5.místo. Oběma dívkám děkujeme za reprezentaci a gratulujeme!

Mgr. Vladimíra Kasalová

Europoslancem nanečisto

Exkurze do Centra Europa Experience v Praze aneb studenti si vyzkoušeli roli europoslanců. V pondělí 17. 3. 2025 se třída 3.D zúčastnila simulační hry jednání Evropského parlamentu, kde si studenti na vlastní kůži vyzkoušeli, jak probíhá proces schvalování legislativy a politická vyjednávání na evropské úrovni. Během hry se studenti rozdělili do různých

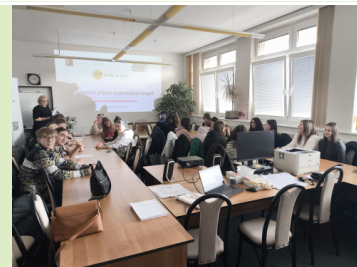
frakcí a snažili se prosadit své návrhy, hledat kompromisy a debatovat o důležitých tématech. Více jak dvouhodinový program poskytl účastníkům cenný vhled do fungování evropských institucí a rozhodovacích procesů. Celá simulace nejen rozšířila obzory studentů o fungování Evropské unie, ale zároveň je naučila dovednostem, jako je argumentace, týmová spolupráce a hledání kompromisů.

Za studenty 3.D Viola Šimonová

Exkurze na finančním úřadě

Chodíte na brigádu a potřebujete poradit s vyplněním daňového příznání fyzických osob? Obráťte se na žáky třídy 3.C a 3.D – ti se totiž zúčastnili přednášky v rámci pokračujícího projektu Global Money Week na Finančním úřadě v Mladé Boleslavi. Prakticky si vyzkoušeli vyplnění daňového příznání a dozvěděli se řadu zajímavých informací.

Ing. Regina Černíková

Školní SWAP

Dne 11. 12. 2024 se na naší škole uskutečnila akce SWAP, kterou uspořádali žáci 3.D2 společně s paní učitelkou Legnerovou. Žáci a pracovníci školy mohli přinést oblečení nebo různé předměty k výměně. Cílem akce bylo podpořit udržitelnost a dát věcem druhou šanci. Zhruba 1/3 donesených věcí našla nového majitele. Věci, které zůstaly, poputují na charitu. Akce probíhala v dopoledních hodinách v jedné z učeben. SWAP se setkal s velkým zájmem, což nás motivuje v podobných aktivitách pokračovat.

za 3.D2 Viola Šimonová a Adéla Rendlová

Na skok ve Španělsku

Dne 26. 3. 2025 navštívili studenti druhých ročníků vzdělávací program Španělská kultura křížem krázem, který se konal ve Studiu Itaka v Praze. Velká část programu byla věnována flamenku. Studenti si užili koncert španělských umělců, mohli si také vyzkoušet typické hudební nástroje, naučili se pracovat s bastonem a vějířem. Dále se dozvěděli zajímavosti ze světa reálií či literatury. Bylo příjemné v centru Prahy zažít opravdové Španělsko.

Mgr. Hana Benešová

3.D v Muzeu policie v Praze

Dne 4. 2. 2025 se třída 3.D zúčastnila komentované prohlídky Muzea Policie České republiky v Praze. Viděli jsme rozsáhlou expozici zaměřenou na historii i současnost našich bezpečnostních sborů, měli jsme možnost usednout na policejní motocykl, nahlédli jsme

do speciálně upravené místnosti, v níž probíhají výslechy nezletilých osob, mohli jsme se seznámit s různými trestními kauzami a s důkazy, které pomohly usvědčit pachatele, prohlédli jsme si i ukázkou místa činu (loupež) ????. Sympatický pan průvodce, bývalý policista, svůj výklad zaměřil i na prevenci sociálně-patologických jevů, popsal nám na několika kauzách, jaké následky může mít užívání drog a jaké trestné činnosti se drogově závislé osoby nejčastěji dopouští. Dále jsme hovořili i o tom, jak postupovat v případech, že by se do budovy školy dostal útočník a ohrožoval nás. Všem studentům patří pochvala za vzorné chování.

JUDr. Lenka Kolocová a třída 3.D

Předvánoční sbírka LUMA

Všem opravdu děkujeme za účast ve sbírce pro boleslavskou organizaci Luma, která pomáhá znevýhodněným dětem. Všechny Vaše dary byly předány do rukou pracovníků LUMY MB, které je již spravedlivě a vhodně zpřístupnily či předaly těm

nejpotřebnějším. Díky, že s námi pravidelně pomáháte dobré věci!

Eva Pražáková a Petra Kulasová

Projekt „eTwinning“

Studenti 2.A se od loňského října v rámci německého jazyka zapojili do mezinárodní spolupráce eTwinning. Během eTwinningového projektu dvě nebo více škol z různých zemí realizují pomocí digitálních technologií vzdělávací aktivitu na dálku. Naši studenti spolupracují se studenty z Polska, Itálie, Řecka a Turecka na společném projektu Teenager und ihre Welt der Werte (Teenager a svět jejich hodnot). V on-line prostředí

jsme se již navzájem seznámili, představili jednotlivé země, společně si připomněli pravidla netikety (slušné chování uživatelů internetu), každá škola vytvořila logo projektu a společně jsme odhlasovali vítězné logo. Stalo se jím logo naší studentky Mischell. Během února a března pak studenti vytvořili společnou digitální knihu na téma Familie. V únoru jsme se věnovali tématu Liebe und Freundschaft a vytvořili krátké básničky a recept na pravé přátelství či lásku. Proběhlo i první on-line setkání našich studentů se studenty z Polska. Počáteční nervozita brzy opadla a studenti si setkání oboustranně chválili. Po představení studentů jsme si společně zahráli Kahoot a poznali tak blíže i naše země. Těšíme se na další spolupráci, která je zpestřením výuky cizích jazyků.

Mgr. Marcela Šlapáková

Parlament mládeže v německém Dieburgu

Naše studentka 1. B, Anička Patriková, je členkou Parlamentu mládeže v Mladé Boleslavi, který je zřízen při Domu dětí a mládeže. Díky tomu má možnost účastnit se různých aktivit. Jednu takovou nám přiblížila ve svém článku:

Mládež z Mladé Boleslavi se ve dnech 1. až 4. března 2025 zúčastnila tradičních oslav Fastnachtu v partnerském německém městě Dieburg. Tato

účast nabídla mladým lidem příležitost reprezentovat své město a zažít atmosféru německých tradic.

V sobotu 1. března se skupina účastníků společně s organizátory vydala na cestu z Mladé Boleslavi do Dieburgu. Po příjezdu byli všichni srdečně přivítáni a ubytováni v Jugendcafé.

Neděle 2. března byla věnována oficiálnímu zahájení oslav.

Dopoledne proběhlo slavnostní přivítání prince a princezny Fastnachtu, což symbolizuje začátek oslav. Večer si mládež v kostýmech pirátů užila jedinečný Āla bál - tematický maskarní bál.

V pondělí 3. března byl na programu celodenní výlet do Frankfurtu nad Mohanem. Účastníci měli možnost navštívit Seckenberg Nature Museum (muzeum přírodních věd) a vychutnat si atmosféru jednoho z nejvýznamnějších německých měst. Večer byla pro skupinu připravena večeře s představiteli města Dieburg.

Vyvrcholením celého zájezdu byl úterní průvod městem

Dieburg. Tento velkolepý průvod přitahuje každoročně desítky tisíc návštěvníků. Letos se do průvodu zapojilo 103 skupin v různých kostýmech. Mladoboleslavská mládež se aktivně zúčastnila průvodu v kostýmech představujících tradiční český masopust. Večer mládež odcestovala zpět do Mladé Boleslavi.

Účast mládeže z Mladé Boleslavi byla skvělou příležitostí k poznání německých tradic a posílení partnerství mezi oběma městy.

Anna Patriková, 1. B

Na kole z Kosmonos až k Balatonu

Davča, dobrodruh z Kosmonos, se vydal na velkou cyklistickou výpravu. Cílem byl maďarský Balaton. Cesta vedla přes Českou republiku, Slovensko a Maďarsko a nakonec se po patnácti dnech a více než tisíci kilometrech vrátil zpět. V rozhovoru s námi sdílí své zážitky, těžké chvíle i radosti z cesty.

ChatGPT: Davčo, co tě vedlo k tomu vydat se na tak dlouhou cestu?

Davča: Chtěl jsem si splnit sen. Rád jezdím na kole, ale většinou jen po okolí. Tentokrát jsem chtěl něco většího, pořádné dobrodružství, které mě posune dál. Balaton mi přišel jako dobrý cíl – dostatečně daleko a navíc je po cestě spousta míst, která stojí za návštěvu.

ChatGPT: Jaké byly první dny na cestě?

Davča: První den byl v pohodě, i když mě hned zastihl déšť. Naštěstí jsem našel altán u rybníka, kde jsem přespal. Druhý den jsem si užil

cyklostezky v Hradci Králové, které jsou naprosto perfektní. Přespal jsem na tábořišti u Vysokého Mýta – parádní místo v přírodě.

ChatGPT: Přišla nějaká těžká chvíle hned na začátku?

Davča: Třetí den byl dost náročný. Pršelo celý den, takže jsem neujel moc kilometrů. Nakonec jsem skončil v kempu v Litomyšli a místo jízdy jsem si prošel centrum města. A bylo to super rozhodnutí! Litomyšl je krásná, spousta historických budov a příjemná atmosféra.

ChatGPT: Po cestě jsi ochutnal i místní speciality. Co tě nejvíc překvapilo?

Davča: Rozhodně tvarůžková sekaná v Lošticích. Netušil jsem, že něco takového vůbec existuje! A taky cyklostezka kolem řeky Bečvy s výhledem na Beskydy byla nádherná.

ChatGPT: Jaké to bylo, když jsi dorazil na Slovensko?

Davča: Slovensko bylo zatím nejnáročnější část cesty. Přejezd přes Beskydy mě stál hodně sil, ale měl jsem štěstí – potkal jsem skupinku cyklistů z Brna a společně to šlo mnohem líp. Příroda kolem byla nádherná, i když se začínala projevovat únava.

ChatGPT: Přespání na louce nebo vedle hřiště asi nebyla výjimka, že?

Davča: Přesně tak! V Mošovcích byl kemp zavřený, takže jsem přespal v parku vedle hřiště. Osmý den jsem už cítil únavu – snídal jsem na parkovišti u Lidlu a koupel v Hronu mě zachránila.

ChatGPT: Když ses dostal na jih Slovenska, změnila se krajina?

Davča: Strašně moc. Z kopcovitého středního Slovenska jsem najednou vjel do nekonečných rovin plných polí. Bylo to úplně jiné prostředí, ale mělo to svoje kouzlo.

ChatGPT: Jak probíhal příjezd do Maďarska?

Davča: Bylo to náročné hlavně kvůli vedru. Rovinky se táhly, a když jsem dorazil do Budapešti, několikrát jsem se tam ztratil. Ale stálo to za to – Budapešť je obrovská a krásná. Jen domluvit se v Maďarsku je trochu těžší.

ChatGPT: Konečně Balaton! Jaký byl první dojem?

Davča: Naprostá pohoda! Voda byla teplá a čistá, dno bylo písčité. Skvělé místo na odpočinek. Nejvíce se mi líbilo ranní koupání při východu slunce. Přeplavil jsem se trajektem z jižní na severní stranu a pokračoval po krásných cyklostezkách kolem Balatonu.

ChatGPT: Jak probíhala cesta zpět?

Davča: Z Balatonu jsem zamířil přes Győr zpět na Slovensko. V Bratislavě jsem si dal trochu pauzu. Hned za městem je rybník s čistou vodou a nudapláží. Bratislava na mě působila jako moderní město,

kteří žije.

ChatGPT: A co poslední den?

Davča: V Bratislavě jsem nasedl na vlak a dojel do Prahy. Cesta vlakem trvala asi čtyři hodiny a potkal jsem partu cyklistů z Německa, kteří také byli na kole v Maďarsku. Skvěle jsme si popovídali a cesta utekla rychle. Z Prahy jsem pak pokračoval na kole směrem k Mladé Boleslavi. Ujel jsem asi 50 kilometrů, než jsem u Benátek nad Jizerou píchl kolo. Zavolal jsem si odvoz, a tím moje výprava skončila.

ChatGPT: Co ti tahle cesta dala?

Davča: Naučil jsem se improvizovat a užívat si maličkosti – třeba suché místo na spaní nebo pořádnou snídani. Byla to výzva, která mě naučila překonávat nečekané překážky. Už teď přemýšlím, kam se vydám příště. Možná do Slovinska?

Pokud vás tento rozhovor zaujal a chcete vidět více fotek a zážitků z této cesty, navštivte instagramový profil david_kurzeja. Najdete tam aktuální příběhy, inspiraci pro vlastní výpravy a spoustu krásných momentů ze sedla kola.

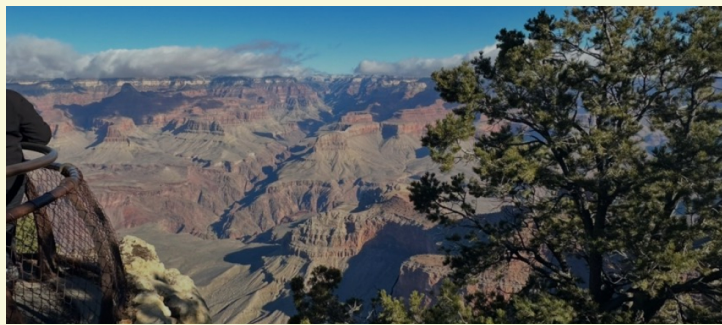
David Kurzeja, 4. B

Davide, přejeme Ti hodně dalších najetých kilometrů a s tím spojených zážitků!

ROZHOVOR s Adrianou Janů

„Můj rok v Americe“

1) Jak ses k tomuto rozhodnutí dostala? Byla to tvá iniciativa, nebo nějaká nabídka?

Už na základní škole jsem si vždycky chtěla vyzkoušet, jaké to je, žít ten americký život na střední škole jako ve filmech. Dá se říct, že se možnost sama nabídla. K narozeninám, jen pár měsíců před odletem, jsem dostala jako dárek jazykový pobyt v New Yorku. Od té doby už to šlo samo – s rodiči jsme si říkali, že by bylo skvělé jet na rok, ale zároveň mě drželo zpátky několik věcí, například, že bych musela přerušit rok na Obchodní akademii a být o rok pozadu, nebo že bych celý rok neviděla rodinu, ani kamarády. Nakonec jsem si ale řekla, že toho jdu. Našli jsme agenturu, která tyto pobyty zprostředkovává, a zavolali jsme, jestli je ještě možnost dostat se na příští školní rok do Ameriky. Celé jsme to začali řešit až na konci dubna a přihlášky se měly posílat do konce dubna – takže to bylo buď ano, nebo ne. Nakonec jsme se jeli dohodnout do agentury a vyšlo to!

2) Jaká byla tvá hostitelská rodina? Jak a s kým jsi bydlela?

Celkově jsem měla dvě hostitelské rodiny. První dva měsíce jsem bydlela u mexické

hostitelské rodiny – byl to mladý pár, kterým bylo 26 let. Kvůli jejich věku ale spousta věcí nefungovala, jak měla, takže jsem musela přejít k jiné rodině. Druhá rodina už byla typická americká rodinka s šestiletým synem. S nimi jsem pak strávila zbytek pobytu a jsem za to ráda. Během toho, co jsem s nimi bydlela, jsme často jezdili na výlety, což bylo super.

3) Jak se liší životní styl americké rodiny od té české? Odpovídá to tomu, co známe z filmů?

Opravdu to vypadá jako ve filmech, hlavně co se týče svátků, jako jsou Vánoce nebo Halloween. To je přesně takové, jak to známe z televize. A co se říká o Američanech a jejich nezdravém životním stylu? Ano, to je taky pravda. V Česku jsem byla zvyklá na domácí vařená jídla, zatímco v Americe se neustále jedly polotovary nebo pizza – prostě klasická Amerika.

4) Na jakou jsi chodila školu? Jak vypadal tvůj typický den a jak se liší americký školní systém od českého?

Chodila jsem na střední školu Lamar v Houstonu, Texas. Můj typický den začínal v osm ráno a končil v půl páté odpoledne.

Ze začátku jsem si nemohla zvyknout být ve škole tak dlouho, což byl jeden z hlavních rozdílů oproti Česku. Další rozdíl byl v tom, že škola neměla klasické učebny, ale velké místnosti, kde probíhalo pět předmětů současně, rozdělené jen posuvnými stěnami. Nepoužívali jsme vůbec sešity, všechno bylo na školních noteboocích, což bylo skvělé – všechno bylo na jednom místě. Další věc, na kterou jsem si těžko zvykla, bylo, že jedna vyučovací hodina trvala 90 minut. A velký šok? Bezpečnost – už po prvním měsíci jsme zažili lockdown, kdy jsme museli být potmě, tiše a schovaní, protože někdo hrozil střelbou. Takové lockdowny se bohužel stávaly docela často. Dalším rozdílem je, že tam musí studenti nosit průhledné batohy. Kromě toho také nosí uniformy. My jsme měli tmavě modré oblečení s logem školy. Většinou šlo o košilová trika a mikiny, džíny hlavně bez děr. Jenom v pátek se mohla nosit trochu jiná trika, ale musela být taky s logem školy, aby se podpořila škola. Dress code není na všech školách, ale na té mé ano.

5) Který školní systém ti vyhovoval víc a proč?

V Česku mi vadí, že se musíme učit strašně moc informací nazpaměť, často i věci, které mi přijdou zbytečné, protože si je můžeme najít na internetu. V tomhle je Amerika lepší – tam jsme si informace sami vyhledávali a pracovali s nimi. Americké školství je celkově mnohem lehčí než české.

6) Navštívila jsi během pobytu nějaká zajímavá místa?

Ano! Procestovala jsem různá místa v Texasu – větší města i národní parky. Navštívila jsem také Kalifornii, konkrétně San Diego, kde jsem poprvé byla v Disneylandu – to bylo naprosto úžasné. Na Vánoce

jsem jeli do Arizony, kde jsme navštívili Grand Canyon.

7) Co se ti na životě v Americe líbilo?

Lidé jsou neuvěřitelně milí a rádi si povídají. Pro někoho to může být otravné, ale k Americe prostě patří jejich „small talks“. Strašně se mi líbily americké ulice – už jen to prostředí bylo krásné.

8) Co se ti naopak nelíbilo?

Všude je potřeba auto, bez něj se člověk nikam nedostane.

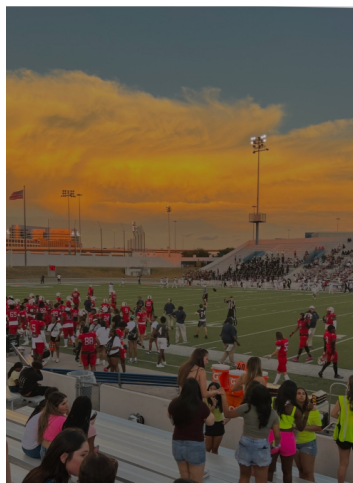
9) Chybělo ti něco z domova? Naopak, co sis v Americe oblíbila?

V USA jsem si zamilovala jejich zvyk nosit všude s sebou láhev s vodou – musela jsem si taky jednu pořídit a teď ji beru všude s sebou. Z domova mi nejmílo chyběla rodina – volali jsme si sice jednou týdně, ale nebylo to ono.

10) Doporučila bys podobný zážitek ostatním? Jak tě to obohatilo?

Určitě ano! Je to zážitek, na který nikdy nezapomenu. Díky tomu jsem se zlepšila v jazyce, poznala novou kulturu a zjistila, jak to doopravdy chodí v Americe. Taky mi to dalo hodně zkušeností – například jsem musela být samostatná, protože jsem odjela do země, kde jsem nikoho neznala, a u první rodiny jsem si musela vše zařídit sama. Samozřejmě mi chyběla taková ta volnost jít se sama projít, dojít si jen tak do obchodu a taková ta celková svoboda. Ale kdybych mohla, určitě bych jela znovu, i kdyby to znamenalo přerušení školy a rok bez rodiny a přátel, protože jsou to zkušenosti a zážitky, které mi jen tak někdo nevezme. Všechno to stálo za to!

Adriana Janů
a Matyáš Varga, 3. D

Abeceda očima 3.B

O

O je prázdné a lehké,
Přesto se nachází téměř všude
Dají se z něho udělat labyrinty
těžké
A vyřešit je stěží půjde.

F

Včela létala sem a tam,
Nikdy neměla jediný šrám,
Kdekomu svými úkoly pomáhá,
Přitom však i spousty cen
rozdává.

M

M jako matika,
K ničemu jako motyka,
Na zahrádě aspoň k něčemu je,
Všechno hned vyryje.

T (rumr cimpr campr)

Hlava tvaru pomeranče,
Místo mozku sláva,
Jeho hloupost zemí mává.
Toč se světe toč,
Když nám vládne červotoč.

O

Jako kolo u vozu
kam ho asi přivezu
asi se s ním povezu
do hor se s ním dovezu
na hory pak vylezu
snad tam pak klid nalezu.

M

Spoj dvě stany a je to srdce
Pohledem zahltní tě lehce
Srdce ostré,
Stejně jsou i úmysly
Oči pestré
Pořád to mám na mysli,
Štípni se o něj
Jak Šípková Růženka
Cesty se pojej
Po tváři stéká řasenka

Bolest je krásná
Tak to v životě chodí
Situace byla jasná,
Prosím, ať to přebolí.

P

Jednoduché není jít proti proudu,
Tak jako vyčistit křišťálovou
vodu,
Otevřeme-li se ale světu,
Prašťí nás bolestivě - a tím
dokončí větu.
Život se vleče,
Nemůžeme na něj koukat
vkleče,
Stačí být odvážný
a svět přestane být vlažný.

T

Písmeno T, pevné jako trám,
Rozpínajíc se jako mast,
Jakou váhu snese se ptám?
Neřekne si o pomoc.

N

Žiji sama jako dříví v lese,
Co nesete si dolů k řece.
Využit mě chcete pro svůj život,
Ale kolem mého krku vážete
lano.
Vy žít budete,
Po mně zbude propast,
Tohle berte jako můj jediný
odkaz.

N

Náhlý vzestup, vítr v tváři,
Návrat na vrchol, srdce v záři,
Pád do prázdna, duše se třese,
Na dráze všechno se v srdci
nese.

D

Je jako měsíc,

foto: <https://www.zbozi.cz/vyrobek/larsen-abeceda/fotogalerie/>

Snažící se dorůst,
Bohužel ne a ne se to podařit,
Snad je tu někdo kdo to umí
napravit.

Ř

Řeknu ti příběh, tak poslouchej.
Krutý blesk prořízne nebe,
Obří vlny, co by spolky i tebe,
Prudký déšť o kámen klepe,
Vítr řve a pořádně zebe.
Takové písmeno Ř je.
Cizinec ho těžko použije.
Pouze v Česku totiž žije.

S

Vypadá jako had, co se plazí,
Nebo cesta, na které se nachází.
Řeka, co se vine v půl otoč,
Hlavně do ní nespadni, hop,
skoč.
Písmeno S spoustu podob má,
Pro mě domov znamená.

T

Hlava rovná, noha krátká,

Vypadá jak nit u rovnátka.,
Stojí pevně, nehne se,
Písmeno T nepohneš lehce.

U

Cesta dolů, cesta nahoru,
Jedeš tak rychle, pozor
na závoru.
Zastav hned rychle, ať nejedeš
dokola,
Jinak z toho vznikne jiná
kapitola.

O

Vypadá jako pusa,
Když se divím.
Jako kruhová mísa,
Když shora ji vidím.

Není soutěž jako soutěž

Proč by někdo psal o školní
soutěži? Věřte mi, že do konce
roku 2024 jsem si říkala totéž, to
bylo předtím, než jsem měla
možnost účastnit se debatní
soutěže Rady mladších.

Totíž když se řekne školní
soutěž, většinou z nás se vybaví
vyplnění nějakého složitějšího
testu pro ověření nadměrných
znaností. Další možnost soutěže

je předvedení svého talentu, ať
už v recitaci, hudbě, umění
nebo sportu. A spousta dalších
možností předvést svoje silné
stránky pro studenty. Avšak
všechny nesou podobné
vlastnosti a probíhají téměř
stejně.

Přiznám se, že jsem ani sama
nečekala od této soutěže nic
jiného, vše se však změnilo
po krajském kole, kdy jsem měla
možnost nejen sama přednést
svůj názor a následně ho obhájit,
ale dokonce i vyslechnout další
úžasné názory mých vrstevníků,
a i k nim se vyjádřit.

Všichni účastníci měli na výběr
ze tří témat: 1. Recept na štěstí,
2. Participace a mezigenerační
spolupráce a 3. Kvalita života

v ČR a ochrana naší demokracie.
Úkolem bylo téma zpracovat
do prezentace, a to pak (buď
jako jednotlivec, nebo skupina)
přednést.

To úžasné však bylo, že jste
přednášeli svůj vlastní názor, ne
to, co jste se někde naučili
nebo zjistili z internetu. Po jeho
přednesení vás ještě čekala
otevřená debata, do které se
mohli zapojit všichni
v místnosti. To se týkalo
i samotné poroty a všech
přihlížejících kantorů
nebo studentů, což vytvořilo
bezpečný a přátelský prostor
k vyjádření.

To vedlo k úžasné zkušenosti
pro nás všechny, jelikož
kritizovat práci nebo názory

ostatních je lehké, ale v otevřené
debatě jste museli oponovat
přednesenému názoru a obhájit
proč s ním nesouhlasíte a v čem.

A za mě byl právě tento moment
to, co z této soutěže udělalo
úplně jiný zážitek pro nás
všechny.

Pokud by měl někdo zájem
o této soutěži zjistit více, nebo se
dokonce zúčastnit dalšího
ročníku soutěže zde je odkaz
na stránky :
<https://radamladsich.cz/>

Anna Kyselová, 3. B

Stalker

Byla to jen náhoda, nebo si to aspoň zpočátku myslela. Když ho poprvé zahlédla třikrát za den, nezdálo se jí to nijak zvláštní. Vždyť to mohla být náhoda, že se objevil i na autobusové zastávce o dvě hodiny později. Ale když ho uviděla znovu, tentokrát za sklem kavárny, kde sedávala každou středu, její srdce zneklidnělo. Jmenovala se Klára a byla obyčejnou studentkou, která vedla klidný život mezi školou, prací a přáteli. Nebyla zvyklá na pocit, že by ji někdo sledoval. Ale ten muž s tmavou bundou, kapucí a černou taškou, byl všude. Objevoval se v davu na ulici, projížděl kolem na kole, postával na nádraží, kde čekala na vlak.

Jednou, když se pozdě večer, za šera a mírného deště vracela domů, zaslechla kroky. Zrychlila. Kroky za ní také. Otočila se a zahlédla známou postavu. Tentokrát se však nezastavil jako obvykle. Pokračoval dál, pomalu, jako by si byl jistý, že mu Klára nemá kam uniknout. Chladný vítr jí proklouzl pod kabát a po zádech jí přeběhl mráz. Rozhodla se běžet. Utíkala temnou ulicí, dokud nezahlédla v dálce světla svého bytu. Prudce otevřela dveře

a zabouchla je za sebou. Celé tělo se jí trásllo. A hlava pracovala na 120 procent. Celou noc nemohla spát. Při každém zvuku, byť i neškodném zvuku zvenčí, sebou trhla. Ráno, když vycházela ven, našla na své rohožce ležet papírek. S roztrženými rukama ho zvedla. „Sluší ti to i večer, když běžíš k smrti vyděšená.“ Stálo na něm úhledným písmem. Srdce jí začalo divoce bušit. Tohle už je moc. Ještě ten den si půjčila od kamaráda starý fotoaparát a schovala ho do kabelky s jasným cílem. Jakmile ho uviděla, zastavila se u výlohy a v odrazu skla nenápadně zmáčkla spoušť. Když se večer podívala na fotku, sevřel se jí žaludek. „Ne... to není možné,“ vydechla. Nebyl to cizinec. Byla to známá tvář. Spolužák z univerzity. Tichý a nenápadný, který sedával vždy

v rohu učebny. Neměl žádné přátele a nijak se nezapojoval do kolektivu. Netušila, že on si všímá jí. Až příliš. Druhý den zašla na policii. Ukázala jim fotku, vylíčila svůj příběh. Policista si papírek i fotku pečlivě prohlédl a kývl hlavou. „Nebojte se, slečno, začneme to hned řešit,“ řekl policista s klidem. „Kdybyste ho ještě zahlédla, nebo kdyby se pokusil s vámi mluvit, okamžitě nám zavolejte.“ „Dobře,“ hlesla Klára. Ale i když věděla, že je teď v bezpečí, ten strach v ní zůstával. Pokaždé, když šla večer domů z práce nebo ze školy, vždy ucítila to šero a mírný déšť spolu s neuvěřitelným strachem. Ať byla kdekoliv, měla pocit, že ji někdo sleduje. Už nikdy se necítila úplně sama...

Emílie Kratochvílová 1. A

Bankovní past

„Dáte si vodu, nebo čaj?“
„Vodu, prosím,“ odpovídám vyšetřovateli ještě stále rozklepaným hlasem.
„Dobrá. Tak mi povězte, jak to celé bylo.“
Chvilí mlčím, ale pak se nadechnu a začnu.

Bylo pondělí, pět hodin odpoledne. Stál jsem v dopravní zácpě a snažil jsem se prokousat městem až k bance. Dorazil jsem. Byl jsem tam jen kvůli změně pinu. Pět minut a byl bych pryč. Když vtom praskly dveře a do budovy vtrhlo několik mužů s maskami přes hlavu. Než jsem se stačil vzpamatovat, se zbraněmi v rukou na nás křičeli, ať si lehneme na zem. Bylo to tak rychlé. Byl jsem zmatený a nevěděl, co dělat. A tak ležím, skoro líbám podlahu, s rukama za zády. Všude chaos. Ozývají se varovné výstřely a výhrůžky. Cítím chlad země, buší mi srdce, ruce se mi klepou. „Co teď?“ ozývalo se mi v hlavě. Báł jsem se, nechtěl jsem zemřít bolestivou smrtí. Při všem tom

přemýšlení jsem nějak zapomněl, co se to vlastně děje. Najednou slyším: „Ani se nehni!“ A následný výstřel. Lekl jsem se a cuknul hlavou. Spatřil jsem plačící ženu, ukazující na krvácející nohu. Až mi z toho vhrkly slzy do očí. Nechali ji tam jen tak. Nikdo se nad ní neslitoval a nešel jí na pomoc. Rychle jsem se rozhodl, zvedl jsem se a běžel. Smířen se svým osudem jsem si klekl k bezmocné ženě. Snažil jsem se ji ošetřit, ale náhle jsem pocítil, jak se hlaveň zbraně dotýká mých zad. Nahlas jsem polkl a znehybněl jsem. „Stoupi si,“ řekl lupič u mých zad. Stále na mě mířil zbraní a vedl mě jako rukojmí. Vyhrožoval zaměstnancům banky, že mě prý zabije, jestliže neotevrou trezor.

K mému štěstí ho otevřeli. Spadl mi kámen ze srdce. Lupiči trezor vybilili a já si naivně myslel, že mě pustí. Ale to ne! Strčili mě do trezoru jako krysu do pasti a nechali mě vlastnímu osudu. Štěstí, že se zde nacházela ventilace, jinak bych se normálně udusil. Seděl jsem v té tmavé holé místnosti a doufal, že se brzy objevíte. A teď jsem tady. Vyšetřovatel se drbe na kníru, típne cigaretu a povzdychne si. „No, tak to mi budete muset převyprávět ještě jednou.“ Podívá se na strážníka a povídá: „Přines formuláře, tohle bude dlouhý večer.“

Eva Knebllová 1. A

Obrazy Kačky Redrové

Beletrie - Mezi řádky

foto: <https://www.backtoletters.com/cs/produkt/rucne-psany-dopis/>

December 28th, 1959

Dear darling,
It's been far too long since I last heard from you. Are you still taking your pills? You never told me what they were for, but I've thought of a few reasons. Though they all terrify me the very same. I mean... you terrify me, darling. Not the essence of you, but the things you have to deal with. I wish I were there to help you deal with them. I keep telling myself you're just busy, you lost your pen, ran out of stamps, or that your new friends are keeping you occupied - though you never did tell me how you met them. But

there is this tightness in my chest that hasn't gone away in the past few days. As if there's something wrong. As if there was suddenly an emptiness occupying my heart instead of the usual you. That feeling has been growing for a while, forming in the spaces where your letters began to change. Your last letter felt... off. More 'off' than the last few ones. Shorter than usual, like you were too tired to write, despite your love for pouring your feelings onto papers that were meant for me. You didn't even correct my spelling the way you usually do, and I know you didn't stop just because I keep complaining about it. You never would. The letter was rushed, barely a handful of sentences in your suddenly shaky handwriting that I have - despite not liking the way you must have been trembling while writing - grown awfully attached to. It was as if even writing my name was too much effort. And you always sign your letters with that little "I love you". Always. But not that time. I noticed, darling, I've been rereading that letter since

I got it four weeks ago. You know I notice everything about you.

Love, Yours only

Lucie Anna Dysková, 2025

10. prosince 1959

Zlato,
už několikrát jsem se ti snažil napsat další dopis, možná nějaký, který by vysvětlil, proč jsem tak mimo. Kéž bych ale věděl, proč jsem tak mimo. Nevím, jestli mi ty medikamenty dělají dobře. Nebo spíše, vím, že mi dobře dělají, ale nevím, jestli je to ten správný typ dobře. Ten, který mě vyléčí nebo zachrání nebo mi pomůže. Spíše se mi zdá, že mě akorát ještě více topí... že se už nedokážu dostat zpět na hladinu a jediná cesta je dolů, hluboko do tmy a do prostředí, ve kterém nemůžu dýchat ani nic vidět. Možná ztrácím jiskru nezbytnou k životu. Možná je můj nenávratný konec za rohem... Strašně se ho bojím. Moji poetickou stránku máš rád, ale nevím, jestli se ti bude líbit zrovna tahle. Vidím osoby. Vidím postavy,

figury pohybující se ve stínech. Nejdříve jsem jim říkal přátelé, řekl jsem ti o nich a jim jsem řekl o tobě, ale nikdy neposlouchali. Ne tak jako ty. Ale byly tu pro mě, když si ty být nemohl. A to mi na chvíli stačilo, bylo to přesně to, co jsem potřeboval, abych se odreagoval od medikamentů, které se postupně zhoršují a zhoršují. Moje ruce se třesou i teď... a to jsem čekal, až budu snad v co nejlepším stavu. Jenže já ty figury cítím všude. Ve stěnách, v hlavě, ve snech. I když píšu tenhle dopis, jako kdyby mi stály za zády. Jako kdyby

Tvorba...

foto: https://www.barrandov.tv/rubriky/spolecnost/relax/nocni-obloha-p-planet-venuse-bude-maximalne-jasna_8766.html

Jednoho příliš mrazivého večera, kdy se na obloze pyšnil měsíc, mlhou lehce zakrytý, měl jelen smůlu a myslivec splín. A jakou smůlu může jelen mít? Tenhle vzdálil se příliš od stáda svého a mezitím, co stádo se hnalo sněhem přes pole dál, on uklouznul a padal z kopce, jako když se klubko zakutálelo. Dopadl za pole v chladný sníh a u stromu, s nímž už začínal les, pomalu zavřel očka zasněžený, svý. Myslivec mrznul si na posedu svém s cigaretou zapálenou, dumal a hleděl do tmavé krajiny. Když v tom trhnul sebou, ránou způsobenou jelenovým pádem, kým jiným? Rozhorčen a polekán típl cigaretu a slezl dolů, zanačoval, že dnešek je jako na potvoru.

Když ale u stromu spatřil jelena, hned na pomoc mu šel. Zbavil se splínu a dotěrných myšlenek, protože jasný cíl si dal, aby se o život jelena té noci postaral. A jelen, který se ráno přikrytý v teplém krmelci probudil mu poté velmi vděčný byl.

V autobuse

Nohy nad drncivou zemí pevně neb klasicky stály, ať je to tak, či tak, nikdy stejně nezůstaly.

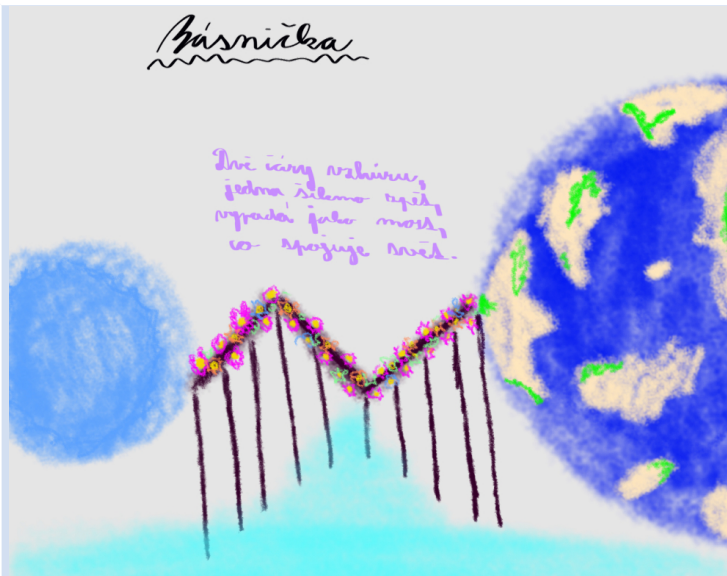
Jemný vánek snaží ovívat tvář, která pod paprsky slunce taje, přes okna prosvítá zář, vánek si dále s vlasy hraje.

Nesnaž se kontrolovat čas, občas zdá se, že tu pozpátku běží.

Na tom, zda tam budeš včas nikomu nezáleží.

Můžeš to popohnat, stránky si vánkem číst, Slunce za koruny schovat, místům tvým být blíž a blíž.

Kateřina Redrová, 3. C

Jaro už přichází

Jaro už přichází, mraky tvoří cestičky Slunci, má tvář v kalužích se odráží, na loukách klíčují srdci.

Kapičky rosy zdobí trávu, zachutnaly broučkům, tedy nepřišly k zmaru.

Kytičky květy své k Slunci obrací, ptáčci se vrací, zpívají spoustu

krásných slok, když zvířátka s rostlinami jaro tu vítají, zamávej zimě - tak zase za rok!

Rozhovor s Filipem Kohútem „Pomoc druhým se vyplácí“

1. Jak ses dostal k práci security?

K této práci jsem se dostal díky kamarádovi. Chodím hlídat primárně na hokej, kam bych stejně šel, a takto mi za to ještě platí.

2. Na jakých akcích obvykle pracuješ?

Většinou hlídám na hokeji, ale taky na zápasech fotbalové Sparty a na všech akcích spojených s fotbalovou reprezentací. Občas se účastním i různých akcí v Mladé Boleslavi.

3. Mohl bys popsat zážitek, který jsi nedávno v souvislosti s touto prací měl?

Nedávno se mi poštětilo hlídat na domácím zápase Sparty proti Atlético Madrid. Stál jsem přímo za bránou u hřiště, kolem mě byla spousta novinářů a fotografů – jak z Česka, tak ze Španělska. Když začal zápas, jedna paní stála v zorném poli

diváků a překážela ve výhledu. Sama se přitom na zápas ani neřvala a lidé na ni křičeli. Jenže neměla kam jít a klečet celý zápas na zemi nechtěla. Snažil jsem se jí sehnat židli, ale žádná tam nebyla, tak jsem jí nakonec přenechal svoje místo, a to i za cenu toho, že sám uvidím hůř. Díky tomu už nikomu nepřekážela a mohla si zápas užít.

4. Jak na to reagovala? Očekával jsi nějakou odměnu?

Během první půle jsme si povídali – o Praze, o tom, co všechno navštívila, a zeptala se mě, jestli jsem někdy byl v Madridu, nebo jestli bych se tam chtěl podívat. Bral jsem to jako běžný rozhovor a jen jsem jí řekl, že třeba někdy přijedu. O pár minut později zmínila, že mluví s Oblakem, brankářem Atlético. Pořád jsem si myslel, že si dělá legraci, ale pak mi řekla, že mi sežene lístek na jakýkoli domácí zápas

Atlética. Ze srandy jsem se zeptal, jestli bych mohl i potkat hráče a ona jen kývla. Po chvíli mi dala svůj Instagram, kde má přes 100 tisíc sledujících a spoustu fotek s celebritami. V tu chvíli jsem začal chápat, že to asi nebude jen vtip. Po zápase jsem jí napsal a všechno se začalo organizovat. Odměnu jsem nečekal, chtěl jsem jen pomoci paní, aby si měla kam sednout. Nevěděl jsem, kdo to je a bral jsem ji celou dobu s nadsázkou. Nakonec jsem od ní dostal nezapomenutelný zážitek – vstupenky na zápas Atlético Madrid vs Bayer Leverkusen, který se uskutečnil v Madridu 25. ledna 2025!

5. Jaký byl zážitek z atmosféry v Madridu?

Zážitek během zápasu byl neuvěřitelný. I když to pro Atlético ze začátku vůbec nevypadalo dobře – prohrávali o gól a hráli v deseti. Nakonec zápas otočili a vyhráli. Byla to vydřená, ale o to sladší výhra.

6. Potkal ses tam s někým zajímavým, třeba hráči nebo lidmi z klubu?

Během zápasu jsme byli

v kontaktu s lidmi z vedení Atlético, kteří se o nás starali. Po skončení zápasu nás zavedli za hráče, potkali jsme se úplně se všemi. S každým jsme měli chvíli na pár slov, většinou jednu až dvě minuty. Byl to neskutečný zážitek.

7. Otevřely se ti díky tomu nějaké nové možnosti nebo kontakty?

S paní, která to celé umožnila, jsem stále v kontaktu. Je pravděpodobné, že se ještě někdy uvidíme.

8. Máš teď v plánu jet na další velký zápas?

Zatím určitě ne, až dodělám maturitu a nastane nějaká dobrá příležitost, tak určitě!

Rozhovor vedl Vojtěch Karn

Rozhovor s Vojtěchem Karnou „Nejmladší fotbalový sudí“

1. Co tě přivedlo k fotbalu – hrát ho, nebo ho pískat?

K fotbalu mě přivedla hlavně radost z pohybu a týmového sportu. Začal jsem jako hráč, ale časem mě začalo zajímat i rozhodování zápasů. Chtěl jsem poznat fotbal z jiné perspektivy, a tak jsem si udělal rozhodcovskou licenci.

2. Co tě na fotbale nejvíc baví – hra samotná, taktika, nebo řízení zápasu?

Na hře samotné mě nejvíc baví ta dynamika – neustálý pohyb, týmová spolupráce a to, že nikdy nevíš, co se stane. U pískání si cením toho, že mám na starosti spravedlnost a udržuji hru pod kontrolou.

tebe přináší hraní a jaké rozhodování zápasů? Při hraní je výzvou udržet koncentraci a nepodlehnout emocím, hlavně v důležitých momentech. U rozhodování je to tlak od hráčů, trenérů i diváků – musíš být klidný, nestranný a rychle se rozhodovat.

3. Jaké největší výzvy podle tebe přináší hraní a jaké rozhodčí?

4. Jaké vlastnosti by měl mít dobrý hráč a jaké dobrý rozhodčí?

Dobrý hráč by měl být týmový, fyzicky připravený a mít správný přístup ke hře. Dobrý rozhodčí by měl být sebevědomý, spravedlivý a odolný vůči tlaku. Oba by měli být féroví a respektovat pravidla.

5. Jak ses naučil zvládat tlak – ať už jako hráč, nebo jako rozhodčí?

Hlavně praxí. Ze začátku to bylo těžší, ale postupně jsem se naučil soustředit na výkon a nevíšit si okolí. Pomáhá mi dýchání, klid v hlavě a to, že si věřím.

6. Jaký je tvůj největší fotbalový zážitek – ať už z hraní, nebo z pískání?

Můj největší zážitek byl první mistrovský zápas mužů, který

jsem pískal. Byl jsem nervózní, protože šlo o úplně jinou úroveň než mládež, ale zároveň jsem se na to těšil. Zápas byl napínavý, hráči byli tvrdí, ale féroví, a já měl dobrý pocit, že jsem to zvládl. Ten den si budu pamatovat dlouho – byl to velký krok vpřed v mé rozhodcovské cestě.

7. Co ti fotbal přináší do života mimo hřiště?

Hodně mě naučil – disciplínu, zodpovědnost, týmovou práci a komunikaci. Díky němu jsem se naučil zvládat stres a vystupovat před lidmi. A hlavně mi dává radost a spoustu kamarádů.

Rozhovor vedl Filip Kohút